

Η Λίτσα είναι τρομερά έντυριμένη. Για πρώτη φορά πρόκειται να προσδώσει τον άντρα της. Έχει την άπσυχια του νουιώθει κάθε άρχαριος σ' όποιαδήποτε δουλειά.

—Όλη νύχτα δέν έκλεισε μάτι και τώρα τό πρωί βιάζεται να ιδή τον άντρα της να φεύγει από τό σπίτι για τό γραφείο του.

—Θέει μου! Πώς άργεί!

Πόση ώρα κάνει να δέση την γραββάτα του!

—Έπί τέλους είνε έτοιμος. Την πλησιάζει, τής δίνει τό συνηθισμένο του φιλή και κατεβαίνει τις σκάλες. Μόλις ή σιλουέτα του χάνεται στη γωνία του δρόμου, ή Λίτσα άρχίζει θιαστική να νύνεται. Την περιμένει ό Γουσταύος Λορέντι σ' ένα μικρό, άπόμωρο σπίτιάκι πού έχει νοικιάσει μόνο και μόνο για να στήσει τον ήρωική φαλήτα τους. Ή Λίτσα ξέρει ότι πρόκειται να κόμη μία κακή πράξι. Ό άντρας της την άγαπά, τής είνε άφοσιωμένος, τής είνε πιστός. Δέν λείπει ποτέ από τό σπίτι του, δέν την προσβάλλει ποτέ. Ίκανοποιεί όλες της τις επιθυμίες, όλες τις ιδιοτητιές άκόμη. Άλλά ό Γουσταύος Λορέντι; Αυτός την έχει μαγαμίει. Δέν μπορεί ν' άντισταθί στην γοητεία του. Αισθάνεται την ανάγκη να γίνη δική του.

—Όρθια μπροστά στον καθρέπτη, προσέχει κάθε λεπτομέρεια της τουαλέτας της. Ό Γουσταύος είνε άνθρωπος με έξαιρητικό γούστο και δέν πρέπει να τον άπογοητεύσει. Ένω δοκιμάζει τό καπέλλο της, άνοίγει έξασρα ή πόρτα του δωματιού της και μπαίνει μέσα ή ύπρητρια.

—Δέν σέ φονιάζει! τής λέει νευριασμένη ή Λίτσα. Πήγαινε! Πήγαινε!

—Τό ταχυδρομείο, κυρία!

—Άφσέ τό τώρα. Να μου τό φέρης τό θράδι.

—Μά είνε ένα γράμμα πού γράφει με μεγάλα γράμματα: «Έπείγον!»

—Έπείγον! Έπείγον! Τιποτε δέν μπορεί να είνε πιο έπείγον από τή δουλειά πού έχω. Άλλά φέρε τό τέλος πάντων να δομη τί τρέχει.

Με μεγάλη νευρικότητα ή Λίτσα άνοίγει τον φακέλλο και τον ρίχνει κάτω. Μόλις άρχίζει να διαβάσει τό γράμμα, γίνεται κατάχλωμη, τά χέρια της τρέμουν.

«Κυρία—γράφει ή έπιστολή—ό άντρας σας σάς άπατά. Την στιγμή πού έσεις διαβάζετε με δυοπιστία τις γραμμές αυτές, αυτός θρίσκειται στην άγκαλιά μιας άλλης, πού τον έχει ξετρελλάνει. Δέν ύπογράφω, γιατί δέν θέλω άκόμη να μάθετε ποιός είμαι. Καί όμως δέν είμαι ούτε φεύτης, ούτε ουκοφάντης. Σε λίγο θα με γνωρίσετε και θα έχετε άποδείξεις άπράνταγτες.»

Ή Λίτσα έβαλε τό χέρι στην καρδιά και ρίχτηκε σ' ένα καθίσμα.

—Είσθε άρρωστη, κυρία; την ρώτησε ή ύπρητρια.

—Καί, πολύ άρρωστη.

—Καμμιά κακή είδησι;

—Κάτι τρομερό... Ένα μεγάλο χτύπημα. Άχι! ή καρδιά μου... ή καρδιά μου, χάνομαι...

Ή γρηά ύπρητρια έτρεξε να φέρη αίθερα κι' άρχισε να κάνει έντριβές στην κυρία της.

—Νά φονιάσω τό γιατρό;

—Όχι.

—Νά τηλεφωνώ στον κύριο; Θα είνε τώρα τό γραφείο του.

Ή Λίτσα γέλασε ειρωνικά.

—Ό άντρας μου δέν είνε στο γραφείο του!

Κυρία, πρέπει να πλαισιώσετε. Δέν μπορείτε να θυγήτε έτσι πού είσθε. Σας περιμένει κανείς; Θέλετε να είδησιώσω;

—Άς πάη στο διάβολο όποιος με περιμένει.

—Δέν χάλασε ό κόσμος. Όποιος περιμένει σήμερα, θα περιμένη και αύριο, λέει ή παροιμία.

—Όποιος περιμένει σήμερα, θα περιμένη και αύριο, έπανέλαθε μηχανικά ή Λίτσα. Όχι! Όχι! Ούτε αύριο, ούτε μεθαύριο, ούτε ποτέ στη ζωή μου, δέν μπορώ πια ν' άσχολουμε με τέτοια. Άλλά πράγματα με θασανίζουν τώρα... Γρήγορα ένα χαρτί. Πρέπει να γράψω ένα γράμμα.

να πάω να ξεκουραστώ στο...χωριό μου, με κίτταξε λιγάκι παραξενωμένος. Έπειτα, άφού μου έδωσε ένα γενναίο ποικιμοτάρι, μού ειπε:

—Ούτε λέει για όσα είδες κι' άκουσες έδώ μέσα! Ό έρωσ είνε ή πιο άθώα, μά κι' ή πιο επικίνδυνη περιπέτεια. Είμαστε σίμενοι; λοιπόν; Ούτε λέει!...

Του τό ύποσχέθηκα. Καί, καθώς βλέπετε, κράτησα τό...λογο μου.

HAPPY NTAFF-MONT

—Νά τό ριζώ στο ταχυδρομείο; —Όχι, θά τό πάω μόνη μου.

Είμαι καλύτερα. Η ύπρητρια έφερε χαρτί και κούνησε στην κυρία της.

—Όταν ή Λίτσα έμεινε μόνη της έγραψε άποφασιστικά:

«Σιχωρόστε με, Γουσταύε, σιχωρόστε με. Σας άράζομαι ότι θα κοιτώσα την ύπόψησί μου, ότι θα έχω ζήλων σε σας, άν και ήξερα ότι κάνω έγγλημα. Ένα άποφασιστικό όπισθε!»

έμπόδιο, την τελευταία στιγμή, με σταμάτησε. Έρωσα τις αίσθησεις μου και όταν συνήλθα ύπόρσα να διαβάσω καθαρά στη συνείδησί μου. Έγω καταλάβει πια τί πρέπει να μείνω μόνη. Έγω καταλάβει ότι είμαι πολύ στενά συνδεδεμένη με τον άνδρα μου και ότι δέν μπορώ να τον άπατήσω. Σιχωρόστε με, και μη θέληστε, σάς βιατεύω, κι' θέληστε άλλοτε....»

Διεκόπη πούν τελειώσει τό γράμμα της. Ή ύπρητρια μπηκε γεμάτη χαρά στο δωμάτιο.

—Κυρία, κυρία!

—Τί συμβαίνει;

—Ένα ευχάριστο νέο. Τό γράμμα πού σας στενοχώρησε τόσο πολύ δέν ήταν για σας. Ήταν για την κυρία του δευτέρου πατώματος. Μάς τό άφισε κατά λάθος ό διανομέης. Κιττάξτε τό φακέλλο, κιττάξτε την διεύθυνσι: «Κυρία ν. Όρτενιαν. Όρτενιαν Β ι θ α τ σ ι».

—Καί πώς δέν τό είδες νωρίτερα;

—Δέν φορούσα τό γυαλιά μου όταν ήθελα με μεγάλα γράμματα μου έπεσαν στο «έπείγον» πού είνε με μεγάλα γράμματα. Την διεύθυνσι όμως δέν μπόρεσα να τη διαβάσω. Καλά πού πήρα τό γυαλιά μου, πριν ριζώ στα σκουπίδια τό φακέλλο. Πρέπει να είσαστε ευχαιοστημένη! Νά σας πώ την άλήθεια, σας είπα φοθηθή. Τώρα είνε ή σειρά της κυρίας Όρτενιαν. Άλλά πείπει να κι της καθυστερήσουμε άλλο τό γράμμα της. Δόστε τό να της τό πάω άμέσως και να της ζητήσω συγγνώμη γιατί τό άνοίξαμε κατά λάθος.

Ή Λίτσα ήταν τρελλή άπ' τή χαρά της. Γελοώσε, χόρευε, χτυπούσε τά χέρια άγκάλιασε τή γρηά ύπρητριά της.

—Είμαι τόσο ευτυχισμένη!

Διόρθωσε τά μαλλιά της, έβαλε κόκκινο στα χείλη της, πήρε τά γάντια, τό τσαντάκι της και τό άποκαιρητιστήριο γράμμα για τον Γουσταύο Λορέντι.

Μετά δέκα λεπτά ένα ταξι σταματούσε μπρος στην πόρτα του μικρού άπόμωρου σπιτιού του Γουσταύου.

—Σου έγραφα αυτό τό γράμμα, ειπε στον Γουσταύο, ενώ εκείνος φιλούσε τό χέρι της, και όμως ήρθα. Διαβάσε τό για να καταλάβεις πόσο πολύ σ' άγαπάω...

ROBERTO BRACCIO

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΦΟΡΜΕΣ ΤΡΕΛΛΑΣ

Ένα κύμα τρέλλας κατέκλυσε κατά τό 1908 την Άγγλια. Μέσα στην κυρία Άγγλια και την Ουαλλία μόνον οι τρέλλοι—κατά τις έπίσημες στατιστικές—ήσαν 126.684.

Ή κυβέρνηση, οι γιατροί, ό τσπος προσπάθησαν να θρουν τό άττια πού προκαλούσαν την παραφροσύνη. Ίδου ένας σχετικός πίνακας πού δημοσιεύτηκε σε μία έφημερίδα του Λονδίνου:

	Άνδρες	Γυναίκες
Άλκοολισμός	2341	1004
Όικογ. περιπέτειες	384	956
Δυσμένεια τύχη	629	407
Λύπες	572	638
Όρθοσκευτικά παρακρούσεις	137	197
Έρωσ	153	604
Φόβος	83	204
Γεράματα	815	988
Στερήσεις	119	96
Κληρονομικότης	2173	2906
Διάφορες άλλες άφορμές	47	28